

Hoonestusloa taotlus avaliku veekogu koormamiseks vetikate kasvatamiseks ja merekarpide kasvatamiseks vajalike rajatistega

Käesolevaga esitab Hiiumere Farm OÜ (edaspidi nimetatud taotleja) hoonestusloa taotluse Hiiumaa ranniku vette, Tahkuna poolsaarest lääne suunal asuva vesiviljelusala (PV 2) alale vetikate kasvatamiseks ja merekarpide püüdmise ja kasvatamise kompleksi rajamiseks, milles on kokku 16 vetikakasvatuse sump ja 200 karbiliini (kaart ja koordinaadid on lisatud taotlusele).

Taotlus on koostatud vastavalt Ehitusseadustik §113'3 lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimustele.

Hiiumaa mereplaneeringus on ettenähtud kohad vesiviljelusaladele, mis on oluliselt suurema pindalaga, kui antud taotluses küsitud ala, kuid praegusel menetluse etapis veel ei ole võimalik täpsemalt määrata taotluses küsitud tegevuste konkreetseid asukohti – need täpsustatakse edasise hoonestusloa menetluse käigus.

Samale alale on Eesti Sinitaristu OÜ esitanud hoonestusloa taotluse Eesti avamerre kalakasvatuse rajamiseks. Hiiumere Farm OÜ ja Eesti Sinitaristu OÜ taotlused ei konkureeri üksteisega, vaid mõlemad valdkonnad on üksteist toetavad. Hea koostöö mõlema ettevõtte vahel tähendab seda, et vajadusel on võimalik mõningaid vajaminevaid uuringuid ühildada.

1. Üldinfo

1.1. Arendaja taust

Hiiumere Farm OÜ (registrikood 14717196) on Eesti kapitalil põhinev vesiviljelusettevõtte, mis peamiselt tegeleb erinevate vesiviljelusprojektide arendamisega. Tegemist on alustava ettevõttega, mis on suunatud uute töökohtade loomisele ning uue ettevõtlusvaldkonna arendamisele, milleks on avamere vesiviljelus. Lisaks avameres kalakasvatamisprojektide

juhtimisele, oleme suunatud ökosüsteemi keskkonnamõju vähendamisele kalakasvatuse valdkonnas. Selleks oleme alustamas uue projektiga, mis hõlmab vetikate kasvatamist ning merekarpide püüdmist Hiiumaa lähistel avameres.

Hiiumere Farm OÜ on pere-ettevõtte, mille omanikud on hiidlased: Georg Linkov ja Kristi Linkov. Mõlemad omavad 4-aastast töökogemust vesiviljelussektoris, töötades Eesti Avamere Vesiviljeluse Ühistus ning arendades koos teiste kalakasvatajatega Eestis vesiviljelust. Georg Linkov omab kalakasvataja IV kutsetaset Järvamaa Kutsehariduskeskusest ning on Eesti Avamere Vesiviljelusühistu kaasasutaja ja juhatuse liige. Samuti omavad mõlemad omanikud rannakaluri 4. kutsetaset ning ettevõtte omab kalapüügilube Hiiumaa rannikuvetes kala püüdmiseks 12 nakkevõrgu ning 6 rivimõrraga. Mõlemad omavad magistrikraadi Tallinna Ülikoolist sotsiaalteadustes. Lisaks õpib juhatuse liige, Kristi Linkov, Eesti Maaülikoolis magistratuuris vesiviljeluse suunal.

Hoonestusloa objektiks oleva ehitise valmimist ja hilisemat kasutamist planeeritakse rahastada projektidest ja osanike omavahenditest (EhS § 113³ lg 2 p 9).

Kinnitame, et äriregistrile esitatud andmed äriühingu osanike ning tegelike kasusaajate kohta on täielikud ja tõesed (EhS § 113³ lg 2 p 8).

1.2.Sotsiaalmajanduslik mõju

Arendaja eesmärk on oma tegevusega säästvalt kasutada bioloogilisi ressursse, toiduga kindlustatus vesiviljelustoodete pakkumise kaudu, mis vajab oma kõrvale ökoloogilise jalajälje kompenseerimismeetmeid; säästev sinimajanduse arendamine ning ohutud ja puhtad mered. Sotsiaalmajanduslike huvide arendamine: säästev sinimajandus aitab kasutada olemasolevat ressursi kauem ja efektiivsemalt, samamoodi suurendab see investeeringuid Eesti majandusse, seeläbi tõuseb majanduskasv ja tööhõive, see omakorda edendab teadus- ja arendustegevust.

Vesiviljelusega tegelemine toetab Eesti riigi toiduga kindlustatust ja elanike varustamist toiduainetega. Karpide ja vetikate kasvatamine on üks lahendustest, mis aitab meres sumpades kalakasvatuse keskkonnamõju vähendada, sidudes fosforit ja lämmastikku. Nagu Eesti vesiviljeluse mitmeaastane tegevuskava 2030 ütleb, on vesiviljelemise abiga võimalik

panustada ka kliimamuutuste mõjude leevendamisele, kuna karpide ja vetikate kasvatamine on üks lahendustest, mis aitab meres sumpades kalakasvatuse keskkonnamõju vähendada, sidudes veest fosforit ja lämmastikku.

1.3.Vajalikud load

1.3.1. Hoonestusluba

Vastavalt Ehitusseadustiku §113'1 (1) on hoonestusluba tähtajaline õigus koormata avaliku veekogu piiritletud ala selle põhjaga püsivalt ühendatud ehitisega, mis ei ole püsivalt ühendatud kaldaga. Hoonestusluba on vajalik, kuna soovitakse meres karbi- ja vetikakasvatamiseks mõeldud liine ankurdada merepõhja ehk siinkohal on tegemist põhjaga ühendatud rajatisega. Loa väljastab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järeelvalve Amet.

1.4. Üldinformatsioon projekti kohta

Kasvatatavaks vetikaks: *Furcellaria Lumbricalis*

Vetikakasvatamise põhjused

Vetikakasvatamise uuringud on läbi viinud Kalanduse teabekeskus 2011-2020 ning selle tulemustena võib välja tuua erinevad põhjused, miks peaks vetikaid Läänemeres kasvatama (https://kalateave.ee/images/pdf/Vetika_ja_karbiuuringud_2011_2020_veeb.pdf).

Põhjuseid vetikate kasvatamiseks Läänemeres on mitmeid: kuna need on kõrge toiteväärtusega taimed, sobivad nad suurepäraselt inimtoiduks, lisaks on neil suurepärased omadused bioväetistena, söödalisandina, lemmiklooma toiduks, kosmeetika-, biokeemia ja terapeutilistes rakendustes, energia tootmiseks ning ka tuleviku meditsiinis.

Vastvalminud Tartu Ülikooli uuring 2022: „Töendusliku kalapüügi ja kalakasvatusega seotud toitainete voogude modelleerimine Läänemeres ning saadud mudeli valideerimine Tagalahe kalakasvatuse näitel“ on välja toonud, et kalatootmist on võimalik muuta säästvamaks, kui suurendada söödas primaarproduktentide (maismaataimed ja vetikad) osakaalu. Oluline osa on

ka kohalikul toorainel, so väljapüütud kaladel, merekarpidel ja suurvetikatel põhineva kalasööda kasutamisel. Selliste mereorganismide väljapüügil eemaldatakse merekeskkonnast toitaineid ning kasutatakse neid samu toitaineid merekeskkonnas kalade tootmiseks.

Vetikate kasvatamine aitab kaasa kliimamuutuste mõjude leevendamisele, kuna kasvatusprotsessi tagajärjel seotakse süsinikku. Lisaks absorbeerivad merevetikad veesambast toitaineid, pakuvad väiksematele kaladele ja selgrootutele kaitsevarju ja toitu, suurendades läbi selle bioloogilist mitmekesisust. Vaatamata vetikakasvatuse positiivsetele keskkonnamõjudele puuduvad sisuliselt Läänemere piirkonnas suurvetikate kasvatamise ja kasutamise traditsioonid.

Samas on vetikatoodete järele tekkimas meie regioonis kasvav nõudlus. Eestlased on maailmas ainukesed punavetikast toodetud unikaalse tekstuuriandva lisaine – furcellarani tootjad.

Lisaks saab kasutada vetikate tootmist kalakasvanduste toitainete jalajälje kompenseerimiseks, mida toob välja ka EMKFi projekti „Vesiviljeluse piirkondlike kavade koostamine võimaliku keskkonnasurve ohjamiseks“ tulemus:

Vetika (agariku) püügiga eemaldatakse praegu kogu Väinamere piirkonnast keskmiselt tonn lämmastikku ja pool tonni fosforit aastas. Ühe ruutkilomeetri suuruse agarikufarmi abil on aga võimalik merekeskkonnast eemaldada 4,3 tonni lämmastikku ja 2,2 tonni fosforit. Ühe kalakasvanduse keskkonnamõju leevendamiseks tuleb merevetikaid kasvatada palju suuremal alal ja suurema tihedusega kui näiteks merekarpe.

Värske Tartu Ülikooli poolt tellitud uuring: „Töendusliku kalapüügi ja kalakasvatusega seotud toiduainete voogude modelleerimine Läänemeres ning saadud mudeli valideerimine Tagalahe kalakasvatuse näitel,“ lisab: Kalakasvatusest merepõhja settinud ülejäänud lämmastiku- ja fosforiühendite vormid kasutatakse normaalsete hapnikutingimuste esinemisel ära pikaealiste põhjaorganismide (nt merekarpide) poolt. Pikaealised põhjaloomad on toitainete tohutult suureks looduslikuks reservuaariks, kust toitainete vabastamine toimub vaid elupaiga (nt karide) täielikul hävinemisel (mida pole viimase 50a jooksul ava-Läänemere regioonis täheldatud). Näiteks levib söödav rannakarp Läänemere avaosas umbes 75 000 km² merealal ning selline kooslus seob endas stabiilselt 525 000 tonni lämmastikku ja 49 500 tonni fosforit.

Vetikakasvatuse asukoht

Rajatiste piirkondade valikul on arvestatud, et need asuksid kehtestatud Hiiumaa mereplaneeringus vesiviljelusalaks planeeritud alal. Kuna järgitakse kehtestatud Hiiumaa mereala planeeringut, välditakse võimalikke konflikte merikasutusest huvitatud teiste valdkondadega. Üldine ülevaade kavandatavatest kasutusele võetud piirkondadest on esitatud joonistel 2, taotlus on esitatud Hiiumaa merealade planeeringu vesiviljeluse piirkonnale PV2.

Vetikakasvatuse tehnoloogia

Vetikakasvatuses on planeeritud kasutusele võtta sukeltehnoloogial põhinevad uputatavad ja kindlal sügavusel hõljuvad sumbad, mida saab vastavalt vajadusele (valgustingimused, tormid, rüsi jää) merepinna suhtes tõsta ja langetada. Antud piirkonnas on merepõhi sügav 17-30 meetrit ja sellel sügavusel ei ole tagatud piisavad valgustingimused kasvamiseks. Seepärast peab kasutama sellist tehnilist lahendust, mis lubab vetikal kasvada sobilikes valgustingimustes 4-8m sügavusel. Sumpatega hõivatud ala on ca 500x500 meetrit (kogu arendusala 1km², sellest hõivatud ca 0,5km²), mille sees asuvad sumbad läbimõelduga ca 100 meetrit. Sumba koti kõrgus on 2-4meetrit ja täiskõrgus koos piirde ja uputamispontooniga 7 meetrit. Sump on pealt suletud vältimaks vetika minema uhtumist. Sumba kattevõrku on võimalik erinevatele sügavustele seadistada ja selliselt vetikate kasvusügavust lisaks kontrollida ajal, mil sumbad on pindmises asendis. Sumbad on ankurdatud merepõhja betoonplokkitega, kokku 44tk, kaaluga 74,8t (1tk kaal 1,7t mõõdud 600x500x2400) ja kogumahuga 31,68 m³, plokkid katavad merepõhja ala suuruses 52,8m². Sumpade langetamine veepinna alla toimub kompensatsioonikambri (uputamispontoonist) õhu väljalaskmisega ja asendamisega mereveega. Uputamistoru on täidetud kettraskustega, mis paneb sumba ülemistes torudes õhu asendamisel veega, laskuma kontrollitud sügavusele merepinna alla. Sumpade tõstmine merepinnale toimub vastupidises järjekorras, kus kompressoriga pumbatakse õhku täiteventiili kaudu torudesse, merevesi surutakse välja ja sump tõuseb pinnale.

Näiteks Badinotti uputatav lahendus Oceanis-1 või analoog. Täpsem ülevaade tehnoloogiast ja detailne kirjeldus on ära toodud aadressil: <https://www.badinotti.com/marine/submergible-cages/>

Arvestades vetikakihi paksuseks sumbas ligikaudu 0,2 meetrit ja vetika tiheduseks ligikaudu 5 kg/m², kasvab kompleksi alal, kõikides sumpades (16tk) kokku , sõltuvalt juurdekasvust kuni 5000 tonni vetikat. Vetikate kasvatamisel piiratud alal, sumpades ei kasutata mingeid

lisatoitaineid. Furcellaria Lumbricalise mittekinnituv vorm püütakse kvoodi alusel merest ning asetatakse rajatud aedadesse kasvama. Vetika massi juurdekasv toimub loomulikult ning on looduses sõltuvalt tingimustest 50-200% aastas.

Püütavaks karbiks: söödav rannakarp Mytilus Edulis.

Rannakarbi püüdmise põhjused

Rannakarpide püüdmise uuringud on läbi viinud Kalanduse teabekeskus 2011-2020 ning selle tulemustena võib välja tuua erinevad põhjused, miks peaks rannakarpe Läänemeres püüdma. (https://kalateave.ee/images/pdf/Vetika_ja_karbiuuringud_2011_2020_veeb.pdf).

Rannakarpide püüdmine on uus, perspektiivikas ning arenev vesiviljeluse haru Läänemeres. Söödavad rannakarbid on olnud inimkonna toidulaual juba aastatuhandeid ning neid võib looduslikult kohata nii Euroopa kui ka Põhja-Ameerika rannikuvetes, peamiselt Atlandi ookeani põhjaosas. Suurimad tootjad Euroopa Liidus on: Hispaania, Prantsusmaa ja Itaalia. Kui maailmas on karbikasvatus väga arenenud, siis Läänemeres on seda tehtud pigem pilootprojektide tasemel. Väärtusahela positiivne keskkonnamõju avaldub just karpide kasvatamise faasis, kuid kogu väärtusahela majanduslik tasuvus sõltub enam karpide järeltööstusest ja edasistest kasutusvõimalustest.

Karbid on tooraineks toiduainetetööstusele ja looma- ning linnusööda tootmisele. Lisaks on nendest võimalik toota lemmiklooma- ja kalasööta ning väetist. Rannakarbid on positiivse mõjuga Läänemere toitainetest puhastamisele, eriti suures osas mõjutab seda just karpide püüdmine. Sellekohase uuring on läbi viidud EMKFi projekti „Vesiviljeluse piirkondlike kavade koostamine võimaliku keskkonnasurve ohjamiseks“ ning tulemustena võib välja tuua järgmist:

Fosfori eraldumist kalakasvatusest merevette on keeruline piirata kuid karbikasvatus maandab sellist keskkonnariski hästi. Lisaks toitainete eemaldamisele suurendab karbifarm märgatavalt vee läbipaistvust ja vähendab kalakasvatusest tingitud lokaalsete vetikaõitsengute ohtu. Seepärast on mõistlik paigutada rannikumeres paiknevate kalakasvatuste lähiümbrusesse karbikasvatust, kuna sellisel kooskasutusel on võimalik kompenseerida kalakasvatustest merre vabaneva toitainete voogu.

Tartu Ülikooli läbiviidud uuring: „Töendusliku kalapüügi ja kalakasvatusega seotud toitainete voogude modelleerimine Läänemeres ning saadud mudeli valideerimine Tagalaha kalakasvatuse näitel“ lk 28 kinnitab: Merekarpide kasvatuste rajamise kaudu on võimalik mereveet puhastada liigsetest toitainetest. Kasvanduse karbid filtreerivad mereveest välja suures koguses taimset pishõljumit ja selles sisalduvat fosforit ja lämmastikku. Lisaks näitas Tagalaha karbikasvatuses tehtud modelleerimis- ja mõõtmistulemused uurimisrühmale seda, et 0,5 hektariline karbifarm suudab filtreerimise kaudu veesambast aasta jooksul eemaldada 2587,2kg lämmastikku ja 295,7kg fosforit. Sama farm vabastab veesambasse 1388,6kg lämmastikku ja 196,8kg fosforit. Lisaks suunatakse sellisest karbifarmist põhjasetettesse 424,5kg lämmastikku ja 48,5kg fosforit, mis seotakse kiirelt pikaajaliste põhjaorganismidesse: peamiselt merekarpide biomassi. Ühel saagikorjel eemaldatakse sellisest karbifarmist 70 tonni karbimassi kuivkaalus (arvutuslik aastane saagikus 35 tonni).

Need tulemused näitavad väga veenvalt, et karpide positiivne keskkondlik mõju on oluliselt suurem, kui pelgalt karpidesse ladestatud toitainete hulk. Seega tuleb karbikasvatust käsitleda kui biogeenseid filtreid, mis parandavad keskkonda ka siis, kui karpe kasvatustest ei eemaldata. Eelpoolkirjeldatud omaduste tõttu on karbikasvatustel väga suur perspektiiv kompenseerimaks kalakasvatustest veesambasse sattunud toitainete keskkonnamõju.

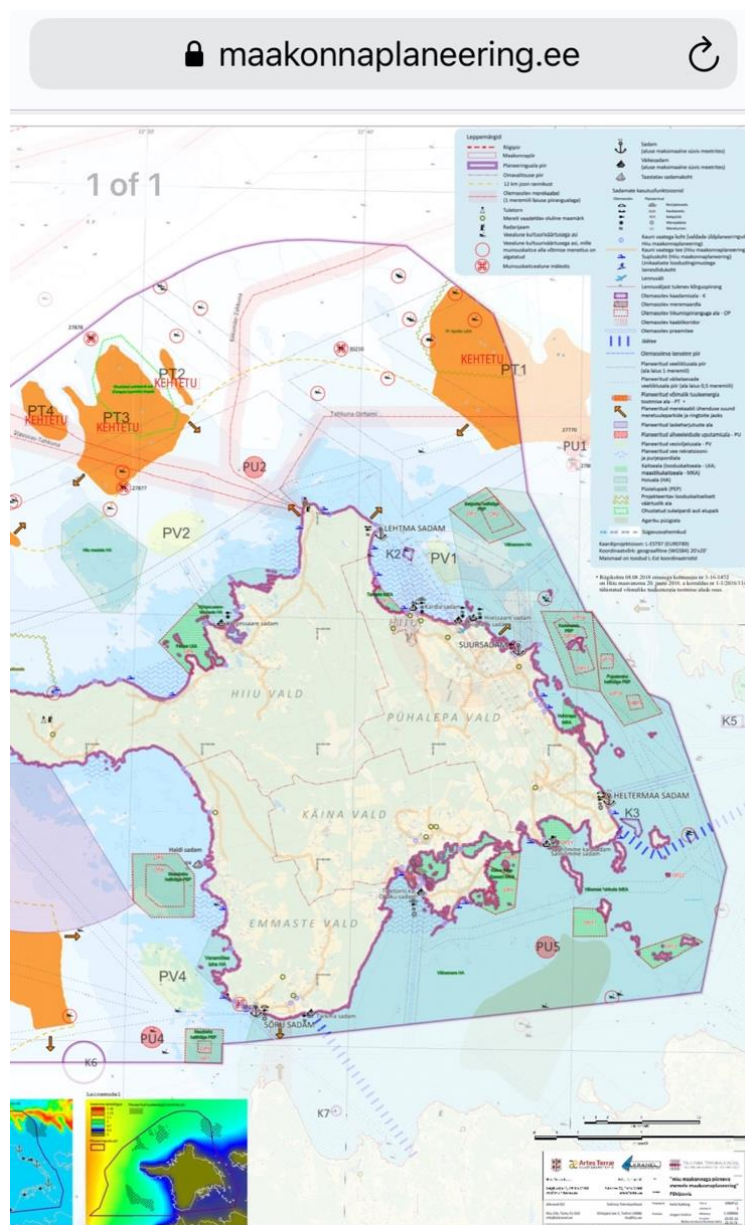
Rannakarbi püüdmise tehnoloogia

Söödava rannakarbi püüdmiseks on plaanis kasutada laialdaselt kasutusesolevat tehnoloogiat, mida kasutavad ka teised Läänemere-äärsed riigid nagu seda on Soome, Rootsi ja Taani. Planeeritavaks püügilahenduseks on nn long line püügivahend, millega on võimalik tänaseks kogutud info põhjal Läänemere oludes püüda kuni 3000 kg karpe ühe 200m pikkuse liini kohta, millel on 3 meetri pikkused püügiliinid. Üks püügivahend koosneb ligikaudu 200m pikkusest põhiliinist, millelt riputatakse veesambasse püügiliinid. Püügiliinid on sõltuvalt asukohast 3-5 meetri pikkused ja paiknevad põhiliinil ligikaudu 0,5-meetrite vahedega. Püügivahend on ankurdatud merepõhja betoonplokkidega, kokku 400tk, kaaluga 680t (1tk kaal 1,7t mõõdud 600x500x2400) ja kogumahuga 489,6m³, ankrutega kaetud merepõhja ala kokku on 480m². Liin on tähistatud ankrupoidega otstes, väiksemate liinipoidega liinil ja kogu ala tähistatakse kollaste navigatsioonipoidega kõigis hõivatud ala 4 nurgas. Poid on varustatud radar-reflektori ja päiksepatareil ning akutoitel oleva LED valgustusega. Poid ankurdatakse betoonplokkide ja kettidega kokku 4 tk. Plokkide kaal kokku on 6,8t. Maht on 2,88m³. Kaetud merepõhja ala kokku on 4,8m².

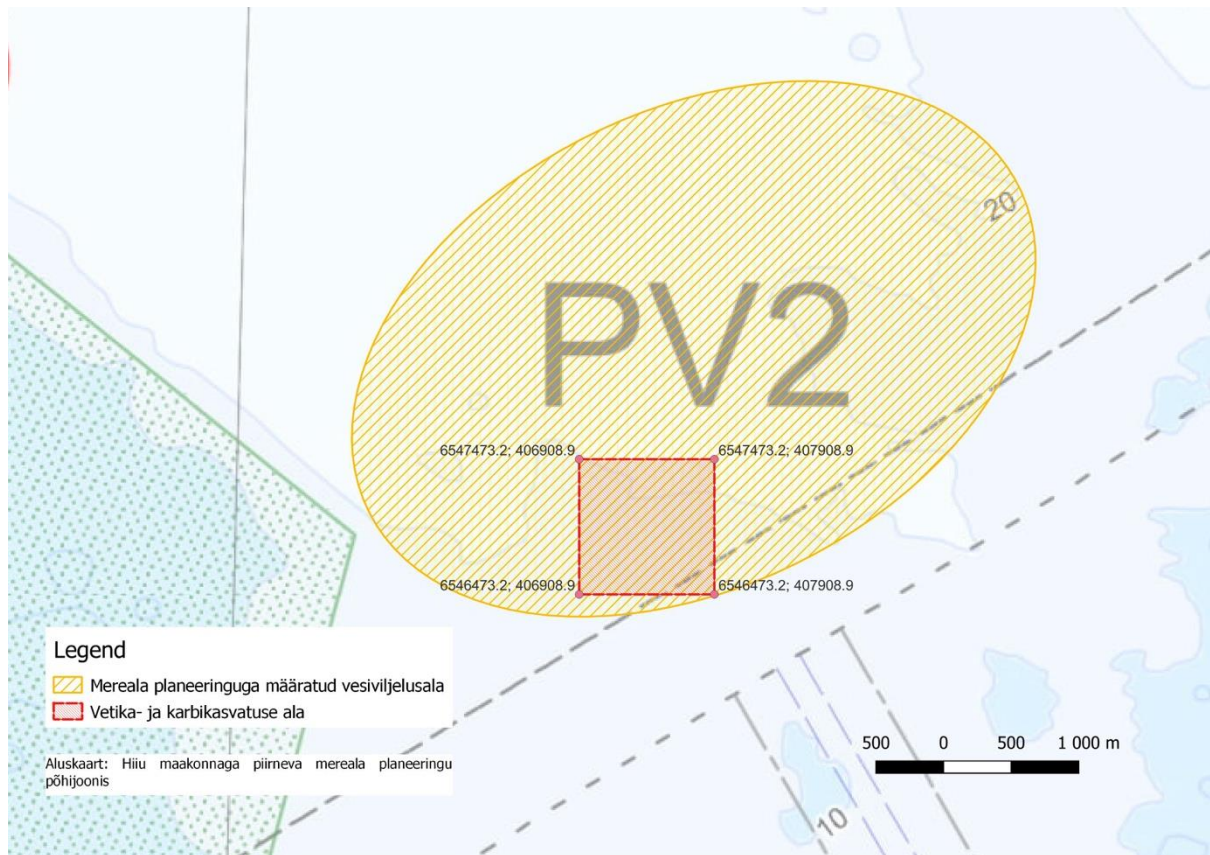
Paigaldatud rajatiste ja püügisüsteemide teenindamine toimub vastava spetsiaalse võimekusega laevaga, mis saab lähtesadamana kasutatada piirkonnas asuvaid sadamaid.

Hiiu maakonnaga piirneval merealal selle jaoks eraldi välja toodud potentsiaalsetele vesiviljeluse aladele PV2 on arendaja planeerinud paigaldada vetikate ja merekarpide kasvatamiseks vajalikud rajatised.

Joonis 1: Hiiumaa merealade planeeringu joonis

Joonis 2: Planeeritav vesiviljeluskompleksi ala PV2-s

Hiiu maakonnaga piirneval merealal on vesiviljeluseks planeeritud ala PV2 tähistatud kollaka ovaaliga, mille sees olev punane ruut tähistab käesolevas taotluses planeeritava vesiviljelusala kompleksi.

Aluskaardina on kasutatud Hiiu maakonnaga piirneva mereala planeeringu põhijoonist.

Arvestades lubade menetlusaega on planeeritav lubade kasutuselevõtmise aeg orienteeruvalt 2025/26. aasta.

1.4.1. Rajatise kasutamise otstarve

Vetikate kasvatamise rajatiste eesmärgiks on kasvatada toorainet tehastele, mis toodab lisandeid toiduainete-, kosmeetika ja meditsiinitööstustele. Kasvatamine tagab tootmiskahtude kasvamisel stabiilsema ressursi ning annab võimaluse parandada sisendtooraine kvaliteeti ja puhtust.

Karbiliine kasutatakse söödava rannakarbi püüdmiseks, mis on sisendiks lemmikloomade, kalade ning lindude toidutootmisele, aga samuti planeeritakse kasutatakse toorainet ka inimtoidu tootmises.

Mõlema tegevuse mitte vähemtähtsaks eesmärgiks on Läänemeres kalakasvatuste keskkonnakoormuse mõjude leevendamine.

1.4.2. Rajatise maksimaalne kõrgus ja sügavus ning muud olulised tehnilised andmed

Vetikakasvatustes on planeeritud kasutusele võtta sukeltehnoloogial põhinevad uputatavad ja kindlal sügavusel hõljuvad sumbad, mida saab vastavalt vajadusele (valgustingimused, tormid, rüsi jää) merepinna suhtes tõsta ja langetada. Antud piirkonnas on merepõhi sügav 17 kuni 30 meetrit ja sellel sügavusel ei ole tagatud piisavad valgustingimused kasvamiseks. Seepärast peab kasutama sellist tehnilist lahendust, mis lubab vetikal kasvada sobilikes valgustingimustes 4-8m sügavusel. Sumpadega hõivatud ala on ca 500x500 meetrit, mille sees asuvad sumbad läbimõõduga ca 100 meetrit. Sumba koti kõrgus on 2-4meetrit ja täiskõrgus koos piirde ja uputamispontooniga 7 meetrit. Sump on pealt suletud vältimaks vetika minema uhtumist. Sumba kattevõrku on võimalik erinevatele sügavustele seadistada ja selliselt vetikate kasvusügavust lisaks kontrollida ajal, mil sumbad on nn tõstetud asendis. Sumbad on ankurdatud merepõhja betoonblokkidega.

Arvestades vetikakihi paksuseks sumbas ligikaudu 0,2 meetrit ja vetika tiheduseks ligikaudu 5 kg/m³, kasvab sumpade alal, kõikides sumpades (16 tk) kokku orienteeruvalt kuni 10 000 tonni vetikat. Vetikate kasvatamisel piiratud alal, sumpades ei kasutata mingeid lisatoitaineid. Furcellaria Lumbricalise mittekinnituv vorm püütakse kvoodi alusel merest ning asetatakse rajatud aedadesse kasvama. Vetika massi juurdekasv toimub loomulikult ning on looduses sõltuvalt tingimustest 50-200% aastas.

Söödava rannakarbi püüdmiseks on plaanis kasutada laialdaselt levinud tehnoloogiat, mida kasutatakse ka teistes Läänemereäärsetes riikides, nagu seda on Taani, Rootsi, Soome jne. Planeeritava püügilahendus on nn long line püügivahend, millega on võimalik tänaseks teostatud testide põhjal Läänemere oludes püüda kuni 3000kg karpe ühe 200m pikkuse liini kohta, millel on 3-5m pikkused püügiliinid. Üks püügivahend koosneb ligikaudu 200m

pikkusest põhiliinist, millelt riputatakse veesambasse püügiliinid. Püügiliinid on 3-5 meetri pikkused (5m püügiliini korral on 200m põhiliinil kuni 200m püügiliini) ja paiknevad põhiliinil ligikaudu 0,5 meetriste vahedega. Liinid paigaldatakse ligikaudu 3-5 meetriste vahedega kompleksi, milles iga liin on tähistatud ankrupoidega otstes, väiksemate liinipoidega liinil ja kogu ala tähistatakse kollaste toodritega nurkades. Liinidega kaetud ala on ca 25ha.

1.4.3. Avaliku veekogu koormatava ala koordinaadid ja koormatava ala suurus ruutmeetrites ning ehitiste arv koormataval alal ning ehitiste ehitusalane pindala

Hoonestusluba taotletakse Hiiumaa lähisel meres, Hiiumaa mereplaneeringuga planeeritud vesiviljelusalale PV2, vetikate kasvatamise ning rannakarpide püüdmise komplekside rajamiseks, milles on kokku kuni 16 vetikate kasvatusesumpad (rajatist) ja kuni 200 karpide püüdmise liini.

Kuni 16 vetikakasvatuse rajatise maksimaalne summaarne pindala (st ehitusalane pindala) on 25ha ehk 250 000m² (ca 500x500 meetrit) mille sees asuvad sumbad läbimõõduga ca 100 meetrit.

Rannakarpide püüdmise liinikomplekside maksimaalne summaarne pindala on samuti ca 25 hektarit ehk 250 000m².

Käesolevas hoonestusloa taotluses määratletud hoonestusloa piirkond on pindalalt ulatuslikum kui aktiivses kasutuses olev rajatistega hõivatud mereala.

Hoonestusloa piirkondade keskpunkti koordinaadid ja pindalad on esitatud alljärgnevalt:

Vesiviljelusala PV2 kompleksi piiripunktide koordinaadid ja asukoht tabelis:

PV2 ala nurgapunktide koordinaadid		
punkt	Y	X
1	407908.9	6547473.2
2	407908.9	6546473.2

3	406908.9	6546473.2
4	406908.9	6547473.2

Sõltuvalt edasise projekti arendamise käigus täpsustuvast detailsest kompleksi asukohast, selgub ka täpne hoonestusloaga avalikus veekogus koormatava ala pindala ja asukoht.

1.4.4. Uuringute kirjeldus, mida soovitakse enne hoonestusloa andmist teha

Hoonestusloa menetlemise protsessis on meie hinnangul vajalik teostada täiendavaid uuringuid vastavalt ametkondade võimalikele juhistele.

1.4.5. Hoonestusloa taotletav kestvus

Hiiumere Farm OÜ taotleb hoonestusluba 50. aastaks.

/allkirjastatud digitaalselt/

Georg Linkov

Juhatuse liige

56483426

Hiiumere Farm OÜ